

CENĚK SLEPÁNEK:

KRISTŮV STESK.

Něžně sklonila se k synu matka boží:
 "Hle, jak spádne přebhá doba, Synu můj:
 dva tisíce let se věčnosti kladou,
 dva tisíce let to — jen si připomeň —
 od té chvíle, kdy jsem tebe porodila v chlévě —
 proto, abys lidstvo přivedl k nebeskému ráji."

Pousmál se Kristus. "Shodli jsme se v myslí:
 právě tak v bystrém letu vzpomínek
 zabloudil jsem — nikoli však ku Betlému,
 nýbrž k hoře Golgotě, má matičko —
 před mým zrakem, jak by teprv včera se to stalo,
 v světlých barvách rozvinuta celá tragédie —"

"Ach, proč rozdíráš si zacelené rány —!"

"Jediná jen poutá mne tam myšlenka:
 zda přece z mé krve lidstvo štěstí zkvětlo,
 zda mým životem se člověk obrodil,
 zda ta země, do níž uloženo moje tělo,
 rodí lépe, aby lid měl k živobytí chleba —"

"Jak jen můžeš pochybovat, Synu milý,
 že by kapka tvojí krve přišla v zmar?"

"Bráním se — však v myslí pochybnost dál hřeje,
 ač jsem vědom sobě těžké proviny,
 kteréž dopouštím se na bohu Otce.
 Toto vědomí mne pálí, mučí — nic však platno —
 pochybnost dál v myslí moji neodbytně hřeje —"

Řka to Kristus snivé, hlavu měkce sklonil
 na matčino ramě... Šij mu ovily
 teplé její ruce, na rtech spočínuly
 zvlhlé její retý v dlouhém pocelu — — —
 "Netrap se, Synáčku! Otec tvůj, jenž všechno fidi,
 nadarmo by nebyl poslal tebe k pozemčanům!"

"Vím to. Ale přece rád bych shlédl jednou,
 jak to moje drabé sémé života,
 jež jsem zasil v lidské srdce, krví zkropil,
 vzešlo, zkvětlo, kolikerou přineslo
 žeň za tolik věků — — —"

Z BESED.

Z česko-amerického života. Jan Harris Zaehar.

U pana Jablčeků, bankovního úředníka, často scházela se společnost. Byl to kroužek inteligentních Čechů, kteří u večerních chvílích besedovali, kouřice, hrací karty a mluvíce. Mnohá zajímavá událost ukrátila čas této společnosti, a tak kteréhož večera jeden její člen povabiv své kolegy následujícím vypravováním:
 "Jest tomu, tuším, rok, kdy jsem právě spatřil Josefa Krause. Ve veliké místnosti hostince a kavárny seděl vzadu, v přítmi sám u stolu pokrytého spoustou novin, seděl u prázdné sklenice, hlavu podepřenou o pravici, a tupě pohlízel ke skleněným dveřím, u nichž v kouři seděli hosté, hluché se bavíce. Jeho vzezření, které čislo vůni ztracených, rázem mě upoutalo.

"Neznáte tam toho?"
 Hostinský se ušklíbl a prohlédl: "Nosr! Takhle chodí mi sem každé den, vypije sklenici, prosedí u ní celý hodiny. S nikým nemluví, nikoho si nevsímá, a jak ho vidíte, tak stále dřepí."

Tato slova pronesená tonem patřícím člověku, jenž důsledně a do krajnosti provádí "help yourself," vzbudila ve mně lítost. Moje fantazie vydupala pestré květy z minulosti té mlčící osoby a čím více fantazie bujela, tím více cítil jsem touhu stisknouti ruku osamocenému.

Konečně jsem se hnul od baru a zamířil k němu. Kraus, ač dobře věděl, že k němu směřuji, neodvrátil svých očí od dveří, a když usmívaje se, k němu jsem usel, vstal, nervosně chopil se Rlohouku položeného na židli a odešel...

Tato první mě s ním setkání, tento útek jeho přede mnou mou fantazii posílil. Bizarní květy bujely. Lítost rostla, a s ní zároveň touha poznat jej blíže. Jedil jsem častěji z Kalifornie do Plzně do salonu, kde jsem jej prvně u-

zřel, mluvil s hosty a pátral. Kraus stal se brzy známou osobností. Kdo přinesl plně jeho jméno, jiný opět intimnosti jeho života, a Kraus, tento člověk sám a sám v přítmi sedící, tupě zrak ke dveřím upřený, a přehající před každým, kdo pokoušel se s ním o rozhovoru, stál před hosty jasný. "A z čeho je živ? Tot se rozumí, že z podvodů! Lenož, ať 'de do lumbriád jako já —", pivo se pilo, kouř se kroužil nad hlavami, a Kraus seděl sám a sám. Bolely mě ty řeči. Nemohl jsem jim věřit, a pak Kraus ve své osamocené opotí tím lidem, jejich duše zbankrotily, byl nevýslovně dojemný...

Potkal jsem ho na Blue Island, kdy jsem učinil druhý pokus k němu se přiblížit. Bylo parné letní odpoledne. Byl prostřední postavy, slabý, měl černý knír, ošumělé černé šaty, měkký černý klobouk a šedivé jeho oči hluboce zapadlé zíraly smutně, nesmírně smutně.

"Na zdar sousede," stočil jsem se k němu.

Kraus učinil odmítavý pohyb hlavou a obrátil se zpět.

Míjely dny, a Kraus každým dnem byl v tomtéž hostinci. V předu a u baru se bavilo, pilo, hrálo v karty, a on sám a sám, zíraje ke dveřím seděl v zadu. Nemluvalo se již o něm, neb stal se hostům všedním. Ale mě stále nesmírně zajímal, a má touha seznámit se s ním, stala se zuřivou. Dráždila mě jeho minulost, dráždila mě jeho duše, dráždila mě jeho dojemná krása v utrpění, které jsem tušil.

Jednoho dne večer zastihl jsem Krause v hostinci samotného. Chování jeho bylo neobyčejné. Usmíval se, ač bolestně, vrtěl sebou na židli a přehazoval noviny. Hostinský, jemně můj interest o Krausovi byl znám, ihned mě informoval: "Pije už desátou. Jděte k němu, snad nechá dneska sebou mluvit."

Poslechl jsem jej. "Na zdar," sedl jsem si ke Krausovi.

Tento pokývl hlavou, trpce se usmál, zadíval se smutným očima na mě a položiv přede mne noviny, ukázal na jeden článek, v němž bylo referováno o smrti kteréhos krajana.

"Jestli pak," mluvil tiše a přerývavě s výsměšným zabarvením, "bude tam také něco o mně —"

Upřel svůj zrak na mě. Neubráníl jsem se myšlénce, že tento člověk určil již svůj konec, a lítost nad ním zalila mé nitro. Říkal jsem slova posily, ale Kraus jen se bolestně usmíval.

"Jděte, jděte, neoblekejte tělo mrzáka v šat královský! Je život bídný, bídný vším, bídný svou rozkoší a bolestí. To mně nikdo nevyvrátí, neboť jsem mnoho prožil."

To už mluvil plyně a měkce a správně. Smutný svůj zrak se mně nespustil, a rovněž bolestný úsměv neodletěl z jeho tváře.

"Říkají mi zde Josef Kraus. Mám dnes potřebu si ulehčit a mám k vám, pane, důvěru. Vy jí nezneužijete a kdyby — co na tom! Přál jste si bez toho se mnou mluvit. — Byl jsem nadporučíkem, zamíloval jsem se do herečky, padělal jsem několik smének. — — — Jsem zde přes rok. Z počátku pracoval jsem v různých dílnách, officích, ale pak přišlo přemýšlení, a ze mně, svěťáka, stalo se to, čím jsem dnes. Proč pracovat? Vždyť ten život je bídný vším svým. Nuže?... Co mám na sobě, je mě. Víc nemám ničeho. Spal jsem až doposud v desátkových hotelích, pracoval týdně dva, tři dny, jen abych se uživil. Prožil jsem mnoho, nesmírně mnoho. Nepochopí lidé těch utrpení... Ostatně, již jsem se rozhodl. Nemám, co očekávati, neb není, čeho příchod by mě vzkřísil."

Přestal. Úsměv zmizel, jen oko zíralo smutně, nesmírně smutně. Chtěl jsem ho vyvracet, ale on jakoby mě neposlouchal.

Druhý den přinesly anglické listy zprávu o neznámém muži, jenž byl rozdrcen vlakem. Popis shodoval se s Krausem. Jsem jist, že tento člověk spáchal sebevraždu.

Vzpomínám často na ty jeho smutné oči a bolestný úsměv. Vzpomínám často na muže, jenž vždy v hostinci seděl sám a sám, nevýslovně dojemný ve svém utrpění, a ptám se, zda z jeho srdce nevykvetly rudé květy —"

Vypravující domluvil. Ve světelnici zavládlo ticho. Jen hodiny tiše tikaly...

Zločinec dopraven z Ameriky zpět do Čech.

Do Brooklyna, N. Y., uprchlý vrah Jos. Břenek. V polovici měsíce listopadu dopraven vrah četnického strážmistra Janhuby, Josef Břenek z Brooklyna, ke krajskému soudu v Novém Jičíně. K zločinu úkladně vraždy, jejíž pohutky zahaleny jsou dosud neproniknutelnou rouškou záhady, přibýly však na vrub mladého vraha dva jiné zločiny; dodatečně se totiž vyšetřilo, že Břenek spáchal také loupež na poštmirové ve Staré Bělé a na obchodníku Webrovi ve Vitkovicích. Novými těmito okolnostmi bylo přelícení, které se mělo ještě letošního roku konati v Novém Jičíně, na neurčito oddáleno, neboť rakouské úřady musí se nyní diplomatickou cestou ve Washingtoně domáhati, aby vrah Břenek směl býti stíhán též pro tyto zločiny. Americká vláda vydala Břenka totiž ku stíhání pouze pro zločin úkladně vraždy. Dle ustanovení mezinárodního práva nesměl býti Břenek stíhán, leč pro tento zločin. Poněvadž však vyšly na jevo nové zločiny, jest se tedy rakouské vládě domáhati povolení, aby i pro tyto zločiny Břenek mohl býti žalován.

"Nikdy nepochybí, učiní dobře".
DRA. PETRA HOBOKO
 Rev. Wm. Schuff, 412 Clinton Ave., Newark, N. J.:
 "Hoboko přivodilo podivuhodné výsledky následkem božho požehnání."
 Výrok pronesený statisckrát nemocnými a trpícími.
 Pošlete si pro malý spisek, obsahující dosvědčení o tomto tolikrát zkoušeném bylinném léku z každého státu a území v Unii.
 Píše
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
 112-114 Již. Hoyne Av., CHICAGO, ILL.

GEORGI & VITÁK,
 (dříve Louisa Viták)
 Píšte si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago
Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.
 Jsme výhradní vyrobitele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jediní zástupcové pro Ameriku slavných a světově známých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveny a Synem pro které jsou odporučené na všech světových koncertatcích: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívaz a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnstva. [9m6]
 Nakladatel českých hudebnin. Správky všech nástrojů se vyřizují.

NA PRODEJ!
 Zařízené **Farmy**
Výtečné podmínky.
 Česká Ústřední Pozemková Kancelář
JAN JANÁK,
 Fiditel.
 508 West 25th Street, Chicago, Ill.

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ
TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

 Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem vždy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, stracenou mužností, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, neduhý žaludeční ledvín a měchyřové. Kniha ta Vám objasní jak se můžete vylečiti doma a jistě. Píšte nám český.
 Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti Vneděli od 10ti do 2hé odpoledne.
DR. JOS. LISTER & CO.,
 40 Jarbom St., SA 7 CHICAGO, ILL, U. S. A.

Dr. A. Svobody Hořké Víno
 Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno-li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích.
 Prodáváno jest v plných kvartových lahvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.
 S. JUNG & CO., MILWAUKEE, WIS., jediní majitelové.
 Cestující jednatel jest pan
J. H. SHARY,
 2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB. Telefon 4927.

Pro stůl.
 Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo, jest lehké, perlivé a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.
 Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.
JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
 SOUTH OMAHA, NEB.